

Μία ομάδα διανοητών και δημοσιογράφων επιχειρεί να μάς πείσει πόσο καλό πράγμα είναι η απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας. Συνιστούν να είμαστε ευγνώμονες στην τρόικα που θα φέρει ξένους επιτρόπους στα υπουργεία μας για να μας κάνουν σωστούς Ευρωπαίους και να μας φέρουν τα φώτα τους. Φαίνεται ότι τα παπαγαλάκια της εξάρτησης και της υποτέλειας δεν θέλησαν ποτέ να διαβάσουν την ελληνική Ιστορία ή αν την διάβασαν, δεν μπόρεσαν να την καταλάβουν. Διότι στις πάμπολλες σελίδες αυτής της Ιστορίας υπάρχουν παραδείγματα Ελλήνων ηγετών που βρέθηκαν μεν σε δυσχερή θέση, αλλά δεν απώλεσαν την αξιοπρέπειά τους και δεν λησμόνησαν τα ιστορικά δικαιώματα και τις ιστορικές υποχρεώσεις του Έθνους μας.

Μία τέτοια σημαντική μορφή πατριώτη, ικανού και εντίμου κυβερνήτη τιμά στις 4 Νοεμβρίου η Εκκλησία μας. Πρόκειται για τον Άγιο Ιωάννη Γ' Δούκα Βατάτζη, αυτοκράτορα της Νικαίας όπου είχε μεταφερθεί προσωρινά η έδρα των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων. Από το 1204 έως το 1261 η Αυτοκρατορία της Νικαίας μαζί με την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας και το Δεσποτάτο της Ηπείρου αποτέλεσαν τα πρώτα ελληνικά εθνικά κράτη μετά από τον κατακερματισμό της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (Ρωμανίας) από τους Δυτικούς Σταυροφόρους.

Στη Νίκαια της Μικράς Ασίας ο Θεόδωρος Λάσκαρις, ο γαμπρός του Ιωάννη Βατάτζη και ο γιός του Βατάτζη Θεόδωρος Β' Λάσκαρις, μαζί με τον ελληνοκεντρικό φιλόσοφο Νικηφόρο Βλεμμύδη ονόμασαν για πρώτη φορά το κράτος τους Ελληνίδα Επικράτειαν και αγωνίσθηκαν για να απελευθερώσουν την Κωνσταντινούπολη από τους Σταυροφόρους. Το επέτυχε ο διάδοχός τους Μιχαήλ Παλαιολόγος το 1261. Αξίζει να σταθούμε λίγο περισσότερο στον ευλαβή στρατηγό από το Διδυμότειχο Ιωάννη Βατάτζη, τον οποίο τιμά ως Άγιο η Ορθόδοξη Εκκλησία λόγω του ελεήμονος χαρακτήρα του και διότι μοίρασε δίκαια τον κρατικό πλούτο ώστε να ωφεληθούν οι φτωχότεροι.

Ας σκεφθούμε τις αναλογίες με την εποχή μας. Ο Βατάτζης το 1234 κυβερνά ένα μικρό

κομμάτι του Ελληνισμού, ενώ η πρωτεύουσα του Γένους κατέχεται από Λατίνο Βασιλιά . Ο Ελληνισμός είναι ταπεινωμένος και διαμοιρασμένος σε φραγκικά βασίλεια και δουκάτα. Ο Πάπας που κρυβόταν πίσω από τις Σταυροφορίες ήταν ο πλανητάρχης της εποχής. Τότε, λοιπόν, ένας συγκεκριμένος Πάπας, ο Γρηγόριος Θ΄ έστειλε μία προκλητική επιστολή στον Ιωάννη Βατάτζη και τού ζήτησε να ξεχάσει δια παντός την Κωνσταντινούπολη και να εγκαταλείψει τον βυζαντινό τίτλο «Βασιλεύς και Αυτοκράτωρ Ρωμαίων» , Ο Ιωάννης Βατάτζης, αν και ήταν σε δυσμενέστερη θέση από πλευράς πολιτικής και οικονομικής, έστειλε μία εκπληκτική επιστολή –απάντηση που αποτελεί μνημείο ελληνικής υπερηφάνειας και εθνικής αξιοπρέπειας. Μακάρι να εδιδάσκοντο από αυτήν οι σημερινοί κυβερνήτες μας, οι φιλομνημονιακοί αρθρογράφοι και ορισμένοι ηγέτες των ευρωπαϊών εταίρων μας, επίγονοι των Σταυροφόρων του 1204. Αντιγράφω μερικές φράσεις σε νεοελληνική γλώσσα, όπως δημοσιεύονται –μαζί με το πρωτότυπο- στο βιβλίο του Ιωάννη Σαρσάκη «Ιωάννης Γ΄ Βατάτζης-ο Άγιος Αυτοκράτορας του Βυζαντίου» (έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης, Θεσσαλονίκη 2008):

«... Μάς γράφεις ότι από το δικό μας , το Ελληνικό γένος, άνθησε η σοφία και τα αγαθά της διαδόθηκαν στους άλλους λαούς. Αυτό σωστά το γράφεις. Πώς όμως αγνόησες, ή και αν υποθεθεί ότι δεν το αγνόησες, πώς ξέχασες να γράψεις ότι, μαζί με τη σοφία, το γένος μας κληρονόμησε από τον Μέγα Κωνσταντίνο και τη βασιλεία;... Σου απαιτείς να μην αγνοήσουμε τον θρόνο σου και τα προνόμιά του. Αλλά εμείς έχουμε να ανταπαιτήσουμε να δεις καθαρά και να μάθεις τα δικαιώματα που έχουμε εμείς επί της εξουσίας και του κράτους της Κωνσταντινούπολης, το οποίο από τον Μέγα Κωνσταντίνο διατηρήθηκε για μία χιλιετία και έφτασε σε μάς . Οι γενάρχες της βασιλείας μου είναι από το γένος των Δουκών και των Κομνηνών, για να μην αναφέρω εδώ και όλους τους άλλους βασιλείς που είχαν ελληνική καταγωγή και για πολλές εκατοντάδες χρόνια κατείχαν τη βασιλική εξουσία της Κωνσταντινούπολης. .... Εμείς εξαναγκαστήκαμε από την πολεμική βία και φύγαμε από τον τόπο μας. Όμως δεν παραιτούμαστε από τα δικαιώματά μας της εξουσίας και του κράτους της Κωνσταντινούπολης..... Ποτέ δεν θα πάψουμε να δίνουμε μάχες και να πολεμούμε αυτούς που την κατέκτησαν και την κατέχουν. Γιατί, αλήθεια, πώς δεν θα διαπράτταμε αδικία απέναντι στους νόμους της φύσης και στους θεσμούς της πατρίδας μας και στους τάφους των προγόνων μας και στα θεία και ιερά τεμένη, αν δεν πολεμήσουμε για όλα αυτά με τη δύναμή μας;.....Ωστόσο να ξέρει η αγιότητά σου ότι υποδεχτήκαμε χωρίς λύπη το αγροίκο ύφος του γράμματός σου και φερθήκαμε με ηπιότητα στους κομιστές του, μόνο και μόνο για να διατηρήσουμε την ειρήνη μαζί σου»!

Αν αντικαταστήσουμε τη λέξη «Πάπας» με τη λέξη «τρόϊκα» και τη λέξη «Κωνσταντινούπολη» με τη λέξη «εθνική κυριαρχία» κατανοούμε ποια απάντηση επιβάλλεται να δίδουν οι εκάστοτε κυβερνήτες μας σε προκλητικές απαιτήσεις των διαφόρων δανειστών μας. Το ότι δανειζόμαστε δεν σημαίνει ότι πρέπει να δώσουμε γην και ύδωρ εξευτελιζόμενοι εθνικά. Ο Ιωάννης Βατάτζης διοικούσε ένα καθημαγμένο τμήμα του ηττημένου τότες Ελληνισμού, αλλά απήντησε με θαυμαστή παρρησία στον πανίσχυρο Πάπα. Τιμώντας τη μνήμη του στις 4 Νοεμβρίου ας διδαχθούμε από το ήθος του.

Κωνσταντίνος Χολέβας

πηγή: <http://www.antibaro.gr>